

عنوان مقاله:

تبیین چگونگی شکل گیری و روند توسعه سکونتگاه های شهری (مطالعه موردی: شهر منجیل)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره ۹، شماره ۳۶۲ (سال: ۱۳۹۸)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندها:

شهرام امیرانتخاری - گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور، ایران

مینا حسنلو - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

بافت و ساختار شهرهای امروزی حاصل فرآیندی است که از سال های بسیار دور آغاز شده و تحت تاثیر نیروهای مختلفی از قبیل زمان، نیروهای اداری، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی شکل گرفته است. این ساختار و بافت جواب گوی دوره های گوناگون تاریخی بوده و در واقع شهر محل تجلی نیازها و اراده ساکنان آن است. پژوهش حاضر تلاشی است در جهت شناسایی فرآیند شکل گیری و تکوین شهر منجیل و روند تغییرات اراضی طی سالهای ۱۳۷۷ الی ۱۳۹۳ در گذر زمان است. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی است، بدین منظور با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و اسنادی به جمع آوری داده ها پرداخته و جهت استخراج کلاسهای طیفی از شبکه عصبی مصنوعی و مدل تغییرات زمین در نرم افزار ادريسی و سیستم اطلاعات جغرافیایی استفاده شده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که روند تغییرات سایر کاربریها به نفع اراضی ساخته شده با بیشترین میزان تغییرات از ۲۰۲ هکتار در سال ۱۳۷۷ به ۴۰۵.۳ هکتار در سال ۱۳۹۳ رسیده است. عواملی چون قرار گرفتن در محور ارتباطی رشت - قزوین، وجود سد منجیل و رودخانه های پرآبی چون سپید رود، وجود پادگان های نظامی و نیروگاههای بادی در این منطقه از مهمترین عوامل تاثیر گذار در شکل گیری و توسعه شهر منجیل در طول تاریخ بوده است.

کلمات کلیدی:

ساختار شهری، توسعه شهری، کاربری اراضی، بافت شهری، شهر منجیل

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1399223>

